

RÄTTELSE

Rättelse av Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2017/697 av den 4 april 2017 om de alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut (ECB/2017/9)

(Europeiska unionens officiella tidning L 101 av den 13 april 2017)

Sidan 157, skäl 7

I stället för: ”(7) Alternativ och handlingsutrymme avseende undantaget för vissa exponeringar från tillämpningen av bestämmelser om stora exponeringar enligt artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013 bör tillämpas konsekvent på både betydande och mindre betydande kreditinstitut för att säkerställa lika konkurrensvillkor för kreditinstituten i de deltagande medlemsstaterna, för att begränsa riskkoncentrationer som uppstår till följd av specifika exponeringar samt för att säkerställa att samma minimistandarder tillämpas inom den gemensamma tillsynsmekanismen när man bedömer huruvida de regler som uppställs i artikel 400.3 i samma förordning efterlevs. Man bör särskilt begränsa sådana koncentrationsrisker som utgår från säkerställda obligationer som omfattas av artikel 129.1, 129.3 och 129.6 i förordning (EU) nr 575/2013 och exponeringar mot, eller garanterade av, delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 20 procent enligt del tre avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013. För exponeringar inom en grupp, inklusive andelar eller andra typer av innehav, måste man säkerställa att beslutet om att undanta dessa exponeringar från tillämpningen av bestämmelserna om stora exponeringar baseras på en noggrann bedömning i enlighet med bilaga 1 till förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). Det behövs gemensamma kriterier för bedömningen av huruvida en exponering, inklusive andelar eller andra typer av innehav, gentemot regionala eller centrala kreditinstitut till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och vilka enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämning inom nätverket, uppfyller villkoren för ett undantag från reglerna om stora exponeringar i enlighet med bilaga 2 till förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). En sådan tillämpning bör säkerställa att betydande och mindre betydande institut som hör till samma nätverk behandlas på ett konsekvent sätt. Det alternativ som framgår av artikel 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och beskrivs i denna riktlinje bör endast tillämpas om den relevanta medlemsstaten inte tillämpar det alternativ som framgår av artikel 493.3 i förordning (EU) nr 575/2013.”

ska det stå: ”(7) Alternativ och handlingsutrymme avseende undantaget för vissa exponeringar från tillämpningen av bestämmelser om stora exponeringar enligt artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013 bör tillämpas konsekvent på både betydande och mindre betydande kreditinstitut för att säkerställa lika konkurrensvillkor för kreditinstituten i de deltagande medlemsstaterna, för att begränsa riskkoncentrationer som uppstår till följd av specifika exponeringar samt för att säkerställa att samma minimistandarder tillämpas inom den gemensamma tillsynsmekanismen när man bedömer huruvida de regler som uppställs i artikel 400.3 i samma förordning efterlevs. Man bör särskilt begränsa sådana koncentrationsrisker som utgår från säkerställda obligationer som omfattas av artikel 129.1, 129.3 och 129.6 i förordning (EU) nr 575/2013 och exponeringar mot, eller garanterade av, delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 20 procent enligt del tre avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013. Det behövs gemensamma kriterier för bedömningen av huruvida en exponering, inklusive andelar eller andra typer av innehav, gentemot regionala eller centrala kreditinstitut till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och vilka enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämning inom nätverket, uppfyller villkoren för ett undantag från reglerna om stora exponeringar i enlighet med bilagan till den här riktlinjen. En sådan tillämpning bör säkerställa att betydande och mindre betydande institut som hör till samma nätverk behandlas på ett konsekvent sätt. Det alternativ som framgår av artikel 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och beskrivs i denna riktlinje bör endast tillämpas om den relevanta medlemsstaten inte tillämpar det alternativ som framgår av artikel 493.3 i förordning (EU) nr 575/2013.”